

ת"פ 13359/01/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד חויטאת - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 13359-01-23 מדינת ישראל נ' חויטאת(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט אלון גביזון המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נועה שוקר
נגד הנאשם	מוחמד חויטאת - בעצמו	ע"י ב"כ עו"ד ליאור ביטון ממשרדו של עו"ד יוסי זילברברג

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן, בניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335 + 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ושיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

כתב האישום והסדר הטיעון:

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 20.12.22 סמוך לשעה 16:20, השוטרת א.ו (להלן: "**השוטרת א**") עמדה בכביש 60, בסמוך לכיכר כרמית, כשהיא לובשת מדי משטרה ושוחחה עם השוטר חיים מויאל (להלן: "**השוטר חיים**").

באותה העת הנאשם נהג ברכבו מסוג סקודה ל.ז. 909-95-101 (להלן: "**הרכב**") מכיוון צומת שוקת לעבר המקום בו עמדו השוטרים א' וחיים, כשעמו ברכב נוסעים שלושה אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחרים**").

אופן נהיגתו של הנאשם עורר חשד אצל השוטרת א' אשר החליטה לעצרו לבדיקה.

השוטרת א' סימנה לנאשם לעצור והכווינה אותו לכיוון שטח עפר, שם נעמדה בחזית הרכב וסימנה לנאשם להמשיך להתקדם לעברה עד לעצירה מלאה.

לאחר שהשוטרת א' ניגשה אל חלון הנהג והנאשם פתח את החלון, השוטרת א' הבחינה באחרים שישבו ברכב וחשדה כי הם שוהים בלתי חוקיים. בעקבות האמור השוטרת א' דרשה מהנאשם לדומם

עמוד 1

את המנוע ולהציג רישיון נהיגה, אך הנאשם סירב לעשות כן.

השוטרת א' חזרה על דרישותיה לדומם מנוע ולהציג רישיון נהיגה מספר פעמים נוספות ואף הרימה את קולה. בתגובה לכך הנאשם צעק לעבר השוטרת א': "מי את בכלל שאני אביא לך רישיון נהיגה" או מילים דומות לאלה. השוטרת א' השיבה לנאשם כי היא שוטרת וחזרה על דרישתה להציג את רישיון הנהיגה שלו.

בשלב מסוים גם השוטר חיים התקרב אל הרכב, ניגש אל החלון של הנוסע ליד הנהג ופתח את הדלת של הנוסע.

במקביל לכך, השוטרת א' המשיכה לדרוש מהנאשם לדומם את המנוע ולמסור לה את מפתחות הרכב ובשלב מסוים הכניסה את ידה הימנית דרך חלון הנהג לתוך הרכב והושיטה את ידה לעבר המפתח, בניסיון להוציאו ממתג ההתנעה של הרכב.

בשלב זה הנאשם החל בנסיעה, בעוד ידה של השוטרת א' תפוסה בהגה הרכב וגופה נגרר על ידי הרכב. חרף האמור הנאשם המשיך בנסיעה מרחק של כמה מטרים נוספים.

בשלב מסוים, כאשר הנאשם הסיט את הרכב ימינה, ידה של השוטרת א' השתחררה מההגה והיא נפלה ארצה. הנאשם לא עצר ונמלט מהמקום.

מיד לאחר מכן, הנאשם התקשר למוקד 100 של המשטרה וטען כי הרכב נגנב ממנו לפני שעה עת היה בבאר שבע וזאת בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין.

השוטרת א' הובהלה על ידי מד"א למרכז הרפואי "סורוקה" כשהיא סובלת מכאבים בכתפיים, צוואר ירך שמאל ומשטפי דם רבים בגפיים ואושפזה למשך שלושה ימים.

3. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, ולעניין העונש הוסכם בין הצדדים כי המאשימה תעתור לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וההגנה תטען באופן חופשי.

4. לבקשת ההגנה התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם, ולבקשת המאשימה התבקש תסקיר נפגעת עבירה.

תסקיר שירות המבחן:

5. על פי המפורט בתסקיר שירות המבחן מיום 11.12.23 הנאשם יליד 2002, נעדר עבר פלילי, רווק והחל מיום 16.04.23 שוהה במעצר בית בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו ובפיקוחם.

משפחת מוצאו מונה זוג הורים ו- 10 ילדים. אביו של הנאשם מתמודד עם נכות כללית ואמו אינה עובדת. הנאשם תיאר כי הוא חש מחויבות למשפחתו ומסייע להוריו בליווי לטיפולים רפואיים, קניות

ובביצוע מטלות הבית.

עוד נכתב בתסקיר כי הנאשם סיים 10 שנות לימוד, ולדבריו עזב את הלימודים על רקע רצונו לסייע ולטפל בהוריו החולים ובפרנסת המשפחה. הנאשם הועמד בצו פיקוח מעצר, במסגרתו היה בכוונת שירות המבחן לשלבו בקבוצה ייעודית לדוברי השפה הערבית, אך בשל מגבלות שונות (העדר כוח אדם מתאים, פגרת חופש גדול והמצב הביטחוני בדרום הארץ), הדבר לא הסתייע.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צעיר אשר מבטא עמדות ותפיסות נורמטיביות ושאיפות לניהול אורח חיים תקין ויצרני. לנאשם מחויבות ונאמנות למשפחת מוצאו אשר מהווה עבורו ערך מרכזי בחייו וכי חווית המעצר וההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, מהווים גורם מרתיע ומציב גבולות.

כגורמים המשקפים סיכון, שירות המבחן הביא בחשבון כי מדובר בבחור צעיר מופנם, בעל יכולת ביטוי עצמית נמוכה ואשר אינו דובר את השפה העברית. הנאשם נעדר רצון להעמיק התבוננות בביצוע העבירות, ניכר כי ישנו פער רב בין המיוחס לו לאופן בו בוחר להציג את עצמו והתנהלותו בתקופה שקדמה למעורבותו באירוע. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל קווים אישיותיים ילדותיים ובלתי בשלים, וכי במצבים בהם הוא נתון תחת לחץ הוא עלול להתקשות בהפעלת שיקול דעת ונוטה לתגובות אימפולסיביות. הנאשם נוטה לסמוך על האחר מבלי יכולת לבחון סיטואציות בהן יש מצבי סיכון.

בבחינת הגורמים המשקפים סיכוי, הביא שירות המבחן בחשבון את מאפייני אישיותו של הנאשם, ההתרשמות כי מדובר בצעיר, נעדר הרשעות קודמות, שאינו מאופיין בדפוסים עברייניים מגובשים, ובעל כוחות ויכולות תפקודיות תקינות עד כה. הנאשם עצור לראשונה בחייו והתרשמות שירות המבחן היא כי חווה את מעצרו באופן מרתיע, חש בושה וחרדה סביב ההליך המשפטי. בשיחה עם השירות מסר הנאשם כי מוכן לעשות ככל שיידרש לצורך שיקומו והטלת עונשים כבדים אחרים, וביטא תקווה להקלה בעונשו.

על פי האמור בתסקיר שירות המבחן ובשכלול הפרמטרים שנבחנו, ההתרשמות הנה מקיומם של מוקדי סיכון להישנות עבירה בתחום התעבורה והאלימות. נראה כי הנאשם זקוק להתערבות טיפולית שתסייע לו בזיהוי דפוסי התנהלותו הבעייתיים וברכישת כלים מקדמיים להתמודדות במישורי חייו השונים.

למרות קיומה של נזקקות טיפולית, שירות המבחן מצא כי הנאשם אינו בשל בשלב זה בחייו להעמיק התבוננותו, ועל כן לא בא בהמלצה להעמיד הנאשם בצו מבחן ולא המליץ על אפיק טיפולי.

בהעדר מוטיבציה לטיפול בתחום כלשהו ונוכח האמור לעיל, המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית בעלת מסר חד משמעי שיבהיר לנאשם את חומרת התנהגותו ואחריותו לה, כמו גם על הטלת עונש מותנה צופה פני עתיד לחיזוק גבולותיו הרופפים שיהווה אלמנט הרתעה צופה פני עתיד.

תסקיר נפגעת עבירה:

6. מפקחת נפגעי עבירה הגישה תסקיר ביום 17.12.23 ובו פירוט נזקיה של השוטרת א' אשר מהווים חלק מחייה גם בחלוף הזמן. התסקיר משקף תמונת נזק קשה ומורכבת אך בשל צנעת הפרט לא אפרט את תוכנו אלא רק את המלצת המפקחת כי נכון שיוטל על הנאשם, בין יתר רכיבי הענישה, פיצוי

טיעוני ב"כ הצדדים:

7. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה רישום תעבורתי של הנאשם (ת/2).

מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעונש.

8. **ב"כ המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב לעונש (ת/3) והוסיפה טיעוניה בעל פה במהלך הדיון. המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ובכללן ההגנה על שלמות גופם של משתמשי הדרך בכלל וגורמי אכיפת החוק בפרט, הגנה על ביטחון הציבור, שמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק ועל מי שאמונים על אכיפתו. בנוסף, פגע הנאשם בערכים מוגנים של תקינות טוהר ההליך המשפטי, מניעת עיוות דין ופגיעה בשאיפה לעשיית משפט צדק.

לטענת המאשימה מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים היא משמעותית וברף הגבוה וזאת נוכח תוצאות האירוע ונסיבותיו.

חומרת נסיבות האירוע נלמדת מהעובדה שמדובר באירוע מתמשך כאשר לנאשם היו מספר "נקודות יציאה" במהלך האירוע, בהן יכול היה לשקול את צעדיו ולבחור בדרך אחרת מזו שבחר, וכי בהתנהגותו אף הביא להסלמת האירוע. הנאשם הוסיף חטא על פשע כאשר לאחר שברח מהמקום התקשר למשטרה ודיווח בכזב על גניבת רכבו. מהתנהלותו באירוע ניתן ללמוד כי הנאשם נעדר כל מורא ופחד ונכון לפגוע בגורמי אכיפת החוק רק על מנת למלט את עצמו, תהיינה התוצאות אשר תהיינה.

נטען כי חומרת האירוע נלמדת גם מהנזק שנגרם לשוטר א' אשר הובהלה על ידי מד"א לבית חולים סורוקה כשהיא סובלת משטפי דם רבים בגפיים ואושפזה למשך שלושה ימים. נזקה של השוטר א' נלמד גם מתסקיר נפגעת העבירה, ויש לתן את הדעת כי הנזק שהיה יכול להיגרם משמעותי בהרבה מזה שנגרם בפועל, ורק במזל לא הסתיים בפגיעות קשות יותר.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס, פיצוי לנפגעת עבירה, פסילה ופסילה על תנאי. לדבריה עתירתה לעונש לוקחת בחשבון את הנסיבות האישיות של הנאשם, את תקופת מעצרו וגם את לקיחת האחריות החלקית שלו כפי שעולה מהתסקיר.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה (ת/4) והוסיפה כי הסדר הטיעון הנו תולדה של הליך גישור. בהמשך לטענת הסניגור כי הפסיקה אליה הפנתה אינה תואמת את העבירות בהן הורשע הנאשם, טענה ב"כ המאשימה כי הסדר הטיעון יצר מצב מורכב וסיטואציה שאין דומה לה בפסיקה, אך רוח הדברים משתקפת מהפסיקה שהגישה.

9. **ב"כ הנאשם** השמיע את מורת רוחו ביחס לפסיקה שהגישה המאשימה והמתייחסת לעבירה אחרת מזו בה הורשע הנאשם בעניינו. לדבריו הפניית המאשימה לפסיקה המתייחסת לעבירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין בעוד שהנאשם הורשע לפי סעיף 333 לחוק העונשין אינה יכולה לסייע בגזירת עונשו של הנאשם, קל וחומר שהנאשם הורשע בעבירת הניסיון. לדבריו גם נסיבות ביצוע העבירות בפסיקה אליה הפנתה המאשימה חמורות בהרבה מנסיבות האירוע שבתיק זה.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לתן משקל להודאת הנאשם, לאחריות שלקח על מעשיו והחרטה הגלומה בכך. כמו כן, הפנה לחסכון בזמנו של בית המשפט כמו גם בזמנם של השוטרים אשר נחסכה עדותם בבית המשפט.

לדברי ההגנה עסקינן בבחור צעיר שמעולם לא הסתבך בפלילים, שהה במעצר מאחורי סורג ובריח מיום 20.12.22 והחל מיום 16.04.23 עצור בפיקוח אלקטרוני ועל בית המשפט להתחשב בתקופת מעצרו הארוכה.

הנאשם בן למשפחה קשת יום, סייע בפרנסת משפחתו וחיו מאופיינים ברצף של נורמטיביות. הנאשם לא נהג ברכב גנוב, נהג עם רישיון נהיגה, הקשיב לשוטרת ועצר את רכבו. בשל בעיה בשפה העברית שגה הנאשם בהבנת הסיטואציה והחליט החלטה פלילית שגויה.

הסניגור הפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם זקוק להתערבות טיפולית, בעל שאיפות נורמטיביות ואינו מאופיין בדפוסים עברייניים קשים. לדבריו מצופה היה כי שירות המבחן "ירים את הכפפה" ויפנה את הנאשם להליך טיפולי.

ב"כ הנאשם עתר להטיל על הנאשם עבודות שירות והפנה לע"פ 227/88 גל כרמלי נ' התובע הראשי לפיו עבודות שירות מיועדות לנאשמים שאינם מעורבים בח"י הפשע.

10. **הנאשם** אמר כי הוא מצטער על מה שעשה ומפחד מהכלא. לדבריו לא יחזור על מעשיו, זו הפעם הראשונה בה שהה במעצר ומבקש סליחה ורחמים.

דין והכרעה:

11. הנאשם הורשע בכתב האישום המתוקן בעבירות של ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט.

בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין, עקרון ההלימה הנו העיקרון המנחה בענישה, ויש לבחון קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ובמידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

מתחם העונש ההולם:

12. כאמור, במסגרת הסדר הטיעון הגבילה עצמה המאשימה לענישה בת 36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, ואילו ב"כ הנאשם טען לעונש באופן חופשי וביקש כי בית המשפט יסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות.

הגם הגישה הקיימת בפסיקה בדבר העדר חובה לקבוע מתחם ענישה במקרה של "הסדר טווח", מצאתי כי יהא זה נכון לקבוע מתחם עונש הולם בעניינו של הנאשם, ולצורך כך בחנתי הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. אין מחלוקת בענייננו כי שתי העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו כחלק מאירוע אחד.

הערכים המוגנים שנפגעו:

13. בביצוע עבירת האלימות בנסיבותיה פגע הנאשם באופן משמעותי בערכים המוגנים של הגנה על שלומם וביטחונם של השוטרים, שמירה על הסדר הציבורי והגנה על שלטון החוק ונציגיו. בביצוע עבירה של שיבוש מהלכי משפט פגע הנאשם בערך המוגן של תקינות ההליך המשפטי וטוהרו ובאמון הציבור במערכת בית המשפט.

מדיניות הענישה הנוהגת:

14. התופעות של אלימות כלפי שוטרים בכלל ובריחה משוטרים תוך סיכון חייהם בפרט הפכו לצערנו לנפוצות, והן מעידות על זלזול בחוק ובאמונים על שמירתו. דרכו של בית המשפט להילחם בתופעות הפסולות ולמגרן היא באמצעות ענישה מוחשית ומרתיעה בדמות מאסר לתקופה משמעותית.

לעניין זה ראה ע"פ 1535/06 מדינת ישראל נ' יוסי לוי (7.6.2006):

"... ומאחר והערעורים הרבים בפנינו למדנו כי תופעה זו של נהגים הנמלטים מפני שוטרים שוב אינה עוד נחלתם של מעטים בלבד, אלא של רבים שחלקם עושה זאת במפגיע ותוך קריאת תגר על שלטון החוק, הנחינו את הערכאות הדיוניות להחמיר בענישה כדי לגמול לעבריינים על רוע מעלליהם, מחד, וכדי לשגר מסר מרתיע לעבריינים - בכוח...".

וראה גם ע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסה (20.9.2010):

"משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היומיומי של שלטון החוק במדינת

ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים... החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבורי."

15. בזיקה לאמור לעיל, אדרש למדגם של הפסיקה הנוהגת לעבירות בהן הורשע הנאשם, תוך שאציין כי בהבניית שיקול הדעת, אין הכוונה לעריכת ממוצע סטטיסטי של טווחי ענישה. קשת הענישה בפסיקה רחבה ותלויה בנסיבותיו של המקרה הקונקרטי ובמספר הפרמטרים בכללם מידת התכנון שקדם לאירוע, הנזק שנגרם בפועל לצד הנזק הפוטנציאלי, אופי האלימות וכלפי מי הופנתה.

לצורך דיוק הדברים אפנה לפסיקה בנסיבות הדומות, ככל הניתן, לאירוע שבעניינינו, ובהתאם לפרמטרים לעיל, יש לבצע את ההבחנה הנדרשת לקולא ולחומרא:

א. **בע"פ 8245/20 פלד נ' מדינת ישראל (7.4.21)** קיבלה הנאשמת המלצת בימ"ש העליון ולא עמדה על הערעור שהגישה ביחס לעונש שהוטל עליה במסגרת ת"פ (מחוזי חיפה) 59239-05-18. הנאשמת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הפקרה אחרי פגיעה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. הנאשמת שנהגה ללא רישיון נהיגה, התבקשה על ידי השוטרת לעצור לצד הדרך לצורך בדיקת רישיונות שגרתית. במהלך הבדיקה הסתבר כי הנאשמת עריקה מצה"ל ונשקלה אפשרות מעצרה. בטרם הושלם תהליך הבדיקה, הנאשמת החליטה לברוח מהמקום כאשר השוטרת אוחזת ברכב. הנאשמת שחררה את בלם היד, לחצה על דוושת הדלק, האיצה ונמלטה עם רכבה ובחרה להסיט הרכב אל גופה של השוטרת כדי ליצור לעצמה נתיב מילוט. הנאשמת הותירה את השוטרת מוטלת על הכביש כשהיא מדממת מראשה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 10 לבין 30 חודשי מאסר בפועל ומתחם לפסילה מלנהוג שנע בין 3 שנים ל-10 שנים. על הנאשמת, צעירה נעדרת עבר פלילי משמעותי, הוטלו **14 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסרים מותנים, פסילה למשך 5 שנים, ופיצוי בסך 70,000 ₪.

ב. **בע"פ 6416/09 עסמאת אבו קנדיל נ' מדינת ישראל (23.2.2010)** נדחה ערעורו של הנאשם על חומרת העונש. הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ניסיון לחבלה מחמירה בנסיבות מחמירות (סעיף 333 + 335 + 25 לחוק העונשין), בשתי עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בעבירה של תקיפת שוטר ובשתי עבירות של איסור לנהוג בלי רישיון נהיגה.

הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה, ומשהגיע לצומת סימן שוטר למערער לעצור לשם בדיקת מסמכים והמערער עצר את רכבו בסמוך לניידת המשטרה. משנתבקש הנאשם על ידי השוטר להציג את רישיון הנהיגה ורישיון הרכב, עשה עצמו מחפש את הרישיונות בתא הכפפות, ובעוד השוטר ממתין בצמוד לרכב, החל הנאשם לנסוע קדימה במטרה להימלט מהשוטרים. הנאשם נסע לאחור במטרה לפגוע בשוטר ולחבול בו חבלה חמורה, והשוטר קפץ הצידה בכדי לא להיפגע מהרכב. בהמשך לכך החל הנאשם להימלט מהשוטרים בנסיעה מהירה תוך שהוא עובר ברמזור אדום, נוסע במהירות ובפרעות תוך סיכון המשתמשים האחרים בכביש. למחרת הבחין השוטר בנאשם נוהג ברכב והורה לו לעצור. הנאשם התעלם מהשוטר והחל להימלט תוך שהוא נוסע במהירות ובפרעות, עובר מנתיב לנתיב בין רכבים נוסעים, חצה רמזור אדום ובהמשך דחף שוטרים ואיים עליהם. בית המשפט המחוזי בחיפה בת"פ 13457-01-09 גזר על הנאשם **36 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, פסילה בפועל למשך שנתיים ופסילה על תנאי.

ג. **בת"פ (מחוזי חיפה) 7113-08 מדינת ישראל נ' מוניר זקוט (15.7.09)** הורשע נאשם 1 בעבירות של חבלה בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה, העדר ביטוח ורישיון רכב. הנאשם שהה ברכבו ביחד עם נאשם 2 עת הנאשם 2 השתמש בסם מסוכן מסוג קנבוס. הנאשם 1 נהג ברכב למרות שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, וללא פוליסת ביטוח או רישיון רכב. משהגיעו למקום 4 שוטרים אשר חשדו כי הנאשמים מבצעים עבירות, חסמו השוטרים את נתיב נסיעתו של הרכב באמצעות הניידת. הנאשמים עצרו סמוך לניידת ושני שוטרים ניגשו אל הרכב. או אז נסע הנאשם לאחור על מנת להתחמק מהשוטרים ולאחר מכן קדימה לעבר השוטרים ופגע בשוטר בחלק גופו השמאלי וגרם לו חבלה. השוטר הועף באוויר, נזרק על שמת הרכב הקדמית ונפל על גבו. הנאשם 1 ביצע פניית פרסה ולא שהה לקריאות השוטרים לעצור, השוטרים ירו באוויר אך הנאשם חלף על פניהם ונמלט מהמקום. בהמשך נטשו הנאשמים את הרכב. הנאשם 1 הצליח להימלט והסגיר עצמו לידי המשטרה רק לאחר מספר ימים. על הנאשם 1, צעיר אשר לא ריצה עונש מאסר בעבר, הוטלו **34 חודשי מאסר בפועל** לצד מאסרים מותנים, פסילה למשך 4 שנים ופיצוי למתלונן בסך 8,000 ₪.

16. עיינתי בפסיקה אליה הפנתה המאשימה (ת/4) ומצאתי כי אין בה כדי לסייע בקביעת מתחם העונש ההולם בענייננו, שכן היא אינה מתייחסת לעבירות בהן הורשע הנאשם ואינה תואמת את התיקון שבוצע בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון.

צודק אפוא הסניגור המלומד כי לא ניתן להקיש מהפסיקה שהגישה המאשימה והמתייחסת לעבירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין והמתאפיינת בחומרת המחשבה הפלילית שבבסיסה, בעוד שבענייננו הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 333 (בנסיבות סעיפים 335 + 25) לחוק. לצד זאת יוער כי ההגנה לא הפנתה לפסיקה התומכת בעתירתה למאסר בדרך של עבודות שירות.

17. חומרת עבירת האלימות בענייננו נלמדת בראש ובראשונה מהנזק שנגרם לשוטרת א' אשר הובהלה על ידי מד"א לבי"ח סורוקה כשהיא סובלת מכאבים בכתפיים, צוואר וירך שמאל ומשטפי דם רבים בגפיים ואושפזה למשך שלושה ימים. תסקיר נפגעת העבירה כאמור מציג תמונת נזק חמורה ומורכבת גם כיום.

לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם כאשר הנאשם המשיך בנסיעה של מספר מטרים עת יד השוטרת א' תפוסה בהגה הרכב וגופה נגרר על ידי הרכב. השימוש שעשה הנאשם ברכבו, כבנשק קר, העצים את חומרת העבירה והגדיל באופן משמעותי את פוטנציאל הנזק. רק בנס האירוע לא הסתיים בצורה קשה יותר.

18. חומרה יתרה יש לתן לעובדה שעבירת האלימות בוצעה כלפי אוכפי החוק האמונים על ביטחון הציבור, כמו גם לעובדה שעסקינן בשרשרת של פעולות בהן הנאשם הסלים את התנהגותו וגילה זלזול מתעצם באנשי החוק ובמערכת המשפט.

אמנם אין מדובר באירוע שתחילתו מתוכנן והנאשם שעה בתחילה להוראות השוטרת עת הכוינה אותו לכיוון שטח העפר, אך לאחר שהשוטרת ניגשה אל חלון הרכב וביקשה ממנו לדומם את המנוע ולהציג רישיון נהיגה, בחר הנאשם שלא לציית ואף צעק לעברה אמירה מתריסה ומזלזלת.

תעוזתו וחוצפתו של הנאשם כלפי אנשי החוק התגברה כאשר בחר לנסוע כשהשוטרת א' הכניסה את ידה לעבר מתג ההתנעה של הרכב, והגיעה לשיאה כאשר המשיך בנסיעתו תוך גרירת גופה של השוטרת.

אם לא די בכך, הנאשם בחר להימלט מהמקום חלף עצירת רכבו והגשת עזרה לשוטרת תוך שהוא מוסיף "חטא על פשע", ובהמשך ובאקט מתוכנן ומחושב להתקשר למוקד 100 של המשטרה ולטעון כי הרכב נגנב ממנו וזאת בכוונה להכשיל הליך שיפוטי.

לא ניתן להפריז במילים בדבר חומרת עבירת השיבוש בענייננו כשהנאשם בוחר לבצעה מיד לאחר שגרר באמצעות רכבו את השוטרת. דומה כי גורלה ושלומה של השוטרת לא עניינו את הנאשם וכל שביקש היה למלט עצמו מהדין.

19. יודגש כי אין מדובר בענייננו באירוע אלימות נקודתי כי אם באלימות מתמשכת אשר הופסקה שלא ביוזמת הנאשם. כאמור, רק לאחר שידה של השוטרת השתחררה מההגה והיא נפלה ארצה האירוע הופסק.

זאת ועוד, חומרה נוספת יש ליתן לעובדה כי במעשיו הפסולים מנע הנאשם דה פקטו מהשוטרת א' לבצע את מלאכתה ולבדוק האם שלושת הנוסעים האחרים ברכבו הם שוהים בלתי חוקיים.

20. **מכל המקובץ לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות שביצע הנאשם בנסיבות ביצוען כולל מאסר בפועל הנע בין 24 ל- 48 חודשים לצד מאסר מותנה, פסילה ופיצוי לנפגעת**

העבירה.

הנאשם אומנם לא הורשע בעבירת תעבורה כלשהי, אך נסיבות ביצוע העבירות בעניינינו מלמדות על שימוש פסול ומסוכן ברכב, ומשכך מתחם העונש ההולם כולל גם רכיב של פסילה בפועל הנע בין 12 ל-36 חודשים. לעניין זה ראה סעיף 43 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) וכן ראה ע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' מאיר פרי זאדה (23.03.16):

"בקביעת מתחם העונש ההולם ובגזירת הדין בגדרו אין די כמובן בהתייחסות לסעיף העבירה בה הורשע הנאשם, אלא העיקר הוא בעובדות ובנסיבות האירועים הספציפיים בגין הורשע הנאשם".

גזירת העונש בגדרי המתחם:

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הענישה הנה אינדיבידואלית, ובמסגרתה נתתי דעתי כי הנאשם יליד 2001, נעדר עבר פלילי וזוהי לו הסתבכות הראשונה עם החוק. הנאשם הודה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, חסך מזמנו של בית המשפט והשמיע בביהמ"ש חרטה על מעשיו.

לקולת העונש התחשבתי גם בתקופת מעצרו של הנאשם (מאחורי סורג ובריח ובפיקוח אלקטרוני), ובמפורט בתסקיר שירות מבחן כי הנאשם בעל כוחות ויכולות תפקודיות תקינות ואינו מאופיין בדפוסים עברייניים מגובשים.

22. בגדרי שיקולי ענישה בתוך המתחם נתתי משקל גם לשיקולי הרתעת היחיד, שכן אין די בדברי החרטה שהשמיע הנאשם בכדי להרתיעו מהישנות ביצוע עבירות אלימות בעתיד. נסיבות ביצוע העבירות בעניינינו מלמדות כי הנאשם נעדר מורא מהחוק והתנהלותו באירוע שיקפה תעוזה וזלזול מוחלט באמונים על אכיפת החוק.

שירות המבחן התרשם מקיומם של מוקדי סיכון להישנות עבירה בתחום התעבורה והאלימות וכי הנאשם אינו בשל בשלב זה של חייו להעמיק התבוננותו ולבחון לעומק את המאפיינים האישיים וההתנהגותיים אשר הובילו אותו לביצוע העבירות. בהעדר מוטיבציה לטיפול המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית בעלת מסר חד משמעית שיבהיר לנאשם את חומרת התנהגותו ואחריותו לה. כמו כן המליץ השירות על הטלת עונש מותנה צופה פני עתיד לחיזוק גבולותיו הרופפים של הנאשם באופן שיהווה אלמנט הרתעה צופה פני עתיד.

23. נתתי משקל לשיקולי הרתעת הרבים המקבל משנה תוקף עת עבירת האלימות הופנתה כלפי שומרי החוק העסוקים לילות כימים בהגנה על שלום הציבור. על בית המשפט להעביר מסר ברור ומרתיע לעבריין הפוטנציאלי כי אלימות כלפי שוטרים בעת מילוי תפקידם כמוה כפגיעה בסמל שלטוני ותענה בענישה מוחשית ומחמירה. שיקולי הרתעת הרבים גוברים בעניינינו על שיקוליו האישיים של הנאשם.

ולעניין זה ראה דברי בית המשפט העליון בע"פ 6416/09 עסמאת אבו קנדיל נ' מדינת ישראל
(23.02.2010):

**"הדעת אינה סובלת מעשה תקיפה של נציגי החוק אשר עושים את עבודתם
נאמנה למען שמירת הסדר הציבורי וביטחון הציבור. יש להוקיע מעשים בהם
אדם לוקח את החוק לידי, לשם הפרעה לעובדי ציבורי במילוי תפקידם.
מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה
הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה מכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של
הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזאת צריכה להיתקל
בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות
האפשרית. כאמור על מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו
הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג ובריה... לכן הכרח
להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו".**

24. עתירתו של הסניגור להשית על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות חורגת ממתחם העונש ההולם.
משלא הוצג בענייננו אפיק טיפולי ונוכח חומרת העבירות ושיקולי הלימה וגמול, לא מצאתי לחרוג
לקולא ממתחם הענישה.

25. **טרם סיום** אדרש לפסיקה הנוהגת ובעניין זה צודקת ב"כ המאשימה כי קיים קושי למצוא פסיקה דומה
לעבירות ולנסיבות האירוע שבענייננו. בהקשר זה אוסיף כי הפסיקה אינה חזות הכל אלא שיקול אחד
מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול כדי להגיע לתוצאה הראויה. קביעת מתחם העונש,
וכפועל יוצא גזירת העונש בגדרי המתחם, צריכה להיעשות גם בזיקה לענישה המרבית שקבע המחוקק
בעבירות בהן הורשע הנאשם.

לעניין זה ראה ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ירין ביטון (14.2.21):

**"לזאת אוסיף, כי עונשי מאסר מרביים אינם באים לקבוע אך ורק את
גבולה העליון של סמכות הענישה שבידי בתי המשפט. עונשים כאמור
מבטאים את רמת הענישה הראויה במקרים החמורים ביותר של ביצוע
עבירה שבה עסקינן, ומהם ניתן וראוי לגזור את מתחם העונשים עבור
מקרים פחות חמורים... הקפדה על זיקה כאמור היא חלק מהבניית
שיקול הדעת השיפוטי בענישה, אשר נעשתה בגדרו של תיקון 113
לחוק העונשין..."**

26. לאור האמור, ובאיזון השיקולים השונים, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל - 26 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מאחורי סורג ובריה.**

ב. **מאסר על תנאי - 8** חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. **מאסר על תנאי - 4** חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ד. **פסילה -** פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו ממאסרו.

ה. **פיצוי -** פיצוי לנפגעת העבירה, (ע.ת.1 - השוטר א') בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם לא יאוחר מיום 07.08.24.

ניתן יהיה לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי -** באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר -** בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, כ"ח שבט תשפ"ד, 07 פברואר 2024, במעמד הצדדים.